

V O N N I S

nr.

dd. 13 -04- 1994

**Bestemd om te dienen als
bestuurlijke inlichting.**

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, 2de kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis gewezen :

Not.nr

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**

bij wie zich ter zitting heeft aangesloten als burgerlijke partij, tegen beklaagden :

, vertegenwoordigd door
namens wie optreedt de gemeenschapsminister van verkeer,
buitenlandse handel en staatshervorming,

TEGEN :

1.
accountant
geboren
wonende

2.
bediende
geboren
wonende

die, bij exploit van met
standplaats dd. 5 februari 1993 verzet hebben
aangetekend tegen het vonnis beklagde
tegen hen bij verstek gewezen op 23 december 1992, door de 33^e
kamer van deze Rechtbank en betekend aan derden voor wat betreft
de eerste beklagde en aan persoon voor wat betreft de tweede
beklagde bij exploit van gerechtsdeurwaarder
met standplaats dd. 25 januari 1993,

WAARBIJ elk der beklaagden werd veroordeeld tot een geldboete van DUIZEND FRANK en waarbij elke veroordeelde werd verplicht tot het betalen van een bijdrage van VIJF FRANK ;

elke geldboete en elke bijdrage werd, bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 22 december 1989 voor wat betreft de boeten, en gewijzigd door de wet van 26 juni 1992 voor wat betreft de bijdragen, vermeerderd met respectievelijk 790 decimes en 990 decimes, zodat elke geldboete TACHTIGDUIZEND FRANK en elke bijdrage VIJFHONDERD FRANK bedraagt ;

de duur van de vervangende gevangenisstraf voor elke geldboete werd bepaald op DRIE MAANDEN ;

elke veroordeeld werd verwezen in de helft van de kosten van het geding begroot op 2.337 frank in het geheel, daarin begrepen de vergoeding van VIJFHONDERD FRANK ingevolge het K.B. van 29 juli 1992 ;

de tenuitvoerlegging van de geldboete, uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, werd uitgesteld voor een termijn van DRIE JAAR, behalve VIJFHONDERD FRANK EFFECTIEF, waarvoor een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN geldt ;

de rechtbank beval dat bij toepassing van artikel 23 van de wet van 7 augustus 1931 het landschap in de oorspronkelijke toestand dient hersteld te worden, eventueel door het uitvoeren van de nodige werken, binnen een termijn van ZES MAANDEN, te rekenen vanaf 23 december 1992 en dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien ;

de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen werd gemachtigd de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats ;

de rechtbank zei voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter ;

ZIJ WERDEN BETICHT VAN :

meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 16 januari 1990 en 8 mei 1990,

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Bij inbreuk op de artikelen 6, 21.2°, 22 en 23 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, aangevuld en gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972 en het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads-

en dorpsgezichten, werken te hebben ondernomen welke verboden zijn bij het Ministerieel Besluit tot rangschikking van een landschap, in casu het M.B. van 21 november 1985 tot rangschikking van het landschap gevormd door en meer bepaald de hiernavermelde verbodsbepalingen van dit besluit te hebben overtreden door het uitvoeren van hiernavermelde werken op het perceel als weiland sec.

met een globale oppervlakte van

eigendom van

en

namelijk :

- a) art. 2A1 stellende het verbod tot het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is gebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, ook al kan zijn constructie uit elkaar genomen worden,
- b) art. 2B2 stellende het verbod tot het aanbrengen van afsluitingen ,
- c) art. 2B1 stellende het verbod tot het verbouwen of heropbouwen van bestaande constructies, derwijze dat het uitwendig aspect ervan wordt gewijzigd.

Gelet op het tussenvonnis van heden van deze kamer, waarbij het verzet werd aanvaard.

DE RECHTBANK, rechtdoende door een nieuw vonnis.

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer dezer rechtbank dd.

waarbij de verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de
beklaagde ;

Gezien de stukken van het onderzoek ;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten,
ontwikkeld door meester
advokaat,

Gehoord het openbaar ministerie in zijn ~~vordering~~ advies.

Gehoord de beklaagden in hun middelen
van verdediging, bijgestaan door meester
advokaat ;

Aangezien beklaagde , hoewel regelmatig
gedagvaard, niet verschijn

Aangezien het bewezen is dat de
beklaagde zich plichtig gemaakt aan
feit ten laste/gelegd ;

Overwegende dat beklaagden bij notariële akte van 16 januari 1990 verleden door Notaris eigenaars werden van een weiland gelegen

Dat in deze notariële akte uitdrukkelijk en letterlijk het Ministerieel Besluit van 21 november 1985 werd opgenomen waarbij onder meer het kwestieuze weiland geklasseerd werd als landschap, genaamd, en waardoor op de kwestieuze gronden bijkomende erfdienstbaarheden rusten.

Dat in het gemeld Ministerieel besluit wordt gestipuleerd dat het verboden is :

....
art.2 A1 : de oprichting van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting zelfs uit niet duurzame materialen die in de grond is ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit en bestemd is ter plaatse te blijven staan ook al kan zij uit elkaar genomen worden.

Dat onder de letter B een reeks werken worden opgesomd die behoudens voorafgaande en schriftelijke toestemming vanwege de bevoegde minister verboden zijn :

art.2 B2 :
het aanbrengen van afsluitingen.
(het herstellen of vernieuwen van bestaande afsluitingen is toegelaten.)
....

Overwegende dat bij PV dd 7 mei 1990 werd vastgesteld dat op de eigendom van beklaagden
1) een schuthok werd geplaatst in betonplaten
2) een afsluiting werd aangebracht bestaande uit betonnen palen, treinbils met daaraan ursusdraad alsmede
3) twee geel geschilderde metalen afsluitpoorten.

Dat vaststaat dat deze werken strijdig zijn met de inhoud van het Ministerieel Besluit van 21.11.85 waarbij op een ondubbelzinnige, duidelijk en klare wijze het verbod van het uitvoeren van bepaalde werken werd opgesomd zodat in casu geen enkele interpretatie betreffende de inhoud van dit ministerieel besluit zich opdringt.

Dat beklaagden tijdig op de hoogte waren van de erfdienstbaarheden en de beperkingen hierdoor opgelegd aan het eigendomsrecht en uit de lezing van de notariële akte blijkt dat zij met kennis van zaken het weiland hebben aangekocht.

1) Schuthok :

Overwegende dat het schuthok valt onder de werken bedoeld in art 2 A1 van het MB dd 21/11/85 en dat hiervoor een absoluut verbod geldt.

Dat uit geen enkel element blijkt dat de door beklaagden opgerichte constructie het verbouwen of heropbouwen van een bestaande constructie behelsde.

Dat , nu vaststaat dat het schuthok wederechtelijk werd opgetrokken, zijn de hierop betrekking hebbende opmerkingen niet ter zake dienend.

Overwegende dat beklaagden geen gebruik hebben gemaakt van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 waarbij bepaald wordt dat de verboden werken bij een later KB mogen toegelaten worden voor zover zij de grond van rangschikking niet aantasten en nadat nodig advies door de Koninklijke Commissie en het College van Burgemeester en Schepenen werd bekomen.

Dat beklaagden dan ook ten onrechte stellen dat hun enige fout gelegen is in de niet tijdige aanvraag van een bouwvergunning.

Dat weze opgemerkt dat de gemachtigde inspecteur op dit punt een meer dan begrijpend standpunt formuleerde (stuk 3) door onder bepaalde voorwaarden toch een schuthok te aanvaarden, wat door beklaagden halstarig werd geweigerd.

Dat nu vaststaat dat voor het bouwen van een schuthok geen afwijking werd bekomen worden en een regularisatie evenmin mogelijk is, kan worden vastgesteld dat de weigeringsbeslissing dd 9 april 1993 niet gebaseerd werd op machtsafwending of machtsoverschrijding.

2) Afsluitingen :

Overwegende dat deze werken ressorteren onder art. 2 B2 van het M.B.van 21.11.85, dewelke behoudens een voorafgaande en schriftelijke toestemming vanwege de bevoegde Minister, het aanbrengen van afsluitingen verbiedt.

Dat uit de inhoud van het schrijven dd 4/2/91 blijkt dat enkel het aanbrengen van de afsluiting aan de noordzijde van het weiland wordt beoogd , namelijk de hoge ursusdraad en de plaatsing van een poort.

Dat deze werken niet het herstellen of het vernieuwen van een bestaande afsluiting betreffen doch vaststaat dat hiervoor geen voorafgaande en schriftelijke toestemming werd bekomen.

Dat betreffende deze werken geen regularisatie werd aangevraagd of bekomen zodat de strijdigheid ervan met de bepalingen van het Ministerieel besluit van 21.11.85 vaststaat.

3) herstellvordering :

Overwegende dat art. 23 van de wet van 7 augustus 31 herstelmaatregelen voorziet als maatregel om de sporen van het misdrijf te doen verdwijnen.

Dat door beklaagden geen elementen worden voorgebracht die zouden kunnen wijzen op het bestaan op ernstige kansen van regularisatie der wederrechtelijk uitgevoerde werken nu vaststaat dat de regularisatie van het schuthok werd geweigerd en voor de afsluiting geen regularisatie werd aangevraagd.

Dat derhalve geen reden is om de gevorderde herstelmaatregelen op te schorten.

Overwegende dat evenmin enig bewijs voorhanden ligt dat het gelijkheidsbeginsel door het opleggen van deze herstelmaatregelen zou geschonden worden.

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging bewezen zijn en de strafmaat is aangepast aan de aard der feiten en de persoon van beklaagden.

Aangezien de feiten
zich vermengen als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet;

Aangezien er verzachtende omstandigheden bestaan,

OM DEZE REDENEN :

DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen 162,194,195 187 188 -
van het wetboek van strafvordering, artikelen 1,3 en 7 van het strafwetboek, artikelen
11,12,14,31,32,34,35,36,37 en 41 der wet van 15 juni 1935 en artikelen 28,29 wet van
1 augustus 1985, art.3 4 W.17.4.1878, art.1382 BWB.
~~artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,~~
~~art. 1382~~
~~van het burgerlijk wetboek, artikelen 44 en 45 van het strafwetboek,~~

en bij toepassing van de artikelen vermeld in de tenlastelegging -
en de artikelen 38 40 - 39 44 45 66 -

van het strafwetboek,

RECHTDOENDE op tegenspraak.

VEROORDEELT elke beklaagde -

tot een geldboete van DUIZEND FRANK,

en de helft van de kosten van het eerste vonnis zijnde
2.337 frank en van deze van huidig verzet zijnde 4.166
frank, daarin begrepen de kosten van expeditie en van de
betekening van het vonnis bij verstek.

Verplicht elke veroordeelde tot het betalen van — een
bijdrage van ~~VIJF FRANK~~ TIEN FRANK -

~~en tot de kosten van het geding belopende~~ frank,
en een vergoeding van 1.000 frank ingevolge KB.23.12.1993.

Zegt dat bij toepassing van art. 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 en 22.12.1989 - de geldboeten -- van -- vermeerderd zijn met 200 decimes per frank -

en de bijdragen ~~van vijf frank~~

vermeerderd zijn met 1490 decimes per frank, zodat die geldboeten elk 80.000 frank -

en die bijdragen elk 1.500- FRANK bedragen; bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden per boete. -- voor geldboete van frank, -- en op voor geldboete van frank,

Aangezien beide - veroordeelde n vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden hebben opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde n te doen verhop en ;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboeten -

uitgesproken ten laste van veroordeelde n , wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, behalve VIJFHONDERD FRANK EFFECTIEF of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat bij toepassing van art. 23 van de wet van 7 augustus 1931 het landschap in haar oorspronkelijke toestand wordt hersteld door slopen van het schuthok en verwijderen van de afsluiting aan de noordzijde van het gebouw en de metalen poorten -

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op neentienhonderd vierennegentig.

AANWEZIG

~~voorzitter~~, voorzitter van de kamer, enige rechter
~~rechter~~
~~rechter~~,
substituut-procureur des konings,
griffier

Doorhaling opgedrukt van regels en woorden.

~~Beweelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden~~
binnen een termijn van ZES MAANDEN te rekenen vanaf de datum waarop
onderhavig vonnis kracht van gewijsde zal hebben gekregen, en dat de
gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen,
ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de
uitvoering ervan kan worden voorzien ;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en
Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen
en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen
op een door haar gekozen plaats ;

Zegt voor recht dat de veroordeelde n gehouden
zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de ver-
koop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een
staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter ;

dit alles onder een verbeurte van een dwangsom van 750
(ZEVENHONDERDVIJFTIG) frank per dag vertraging in de
herstelwerkzaamheden.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het
gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op
dertien april - negentienhonderd vierennegentig.

AANWEZIG

12
— ondervoorzitter, voorzitter van de kamer, enige rechters
— rechter, 13
— rechter, 14
substituut-Procurator des Konings,
griffier

Doorhaling goedgekeurd van 33 regels en 74 woorden.